

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7152 van 4 juli 2011
in de zaak A. 200.321/XIV-33.165**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ivo Flachet
kantoor houdend te 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 61.373 van 12 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 juni 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De verzoekster voert in haar eerste middel onder meer de schending aan van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, en geeft een uitgebreide feitelijke uiteenzetting

waarom zij vervolging vreest indien zij naar Iran moet terugkeren. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Wat de vermeende nieuwe elementen betreft, behoort de beslissing om deze elementen met toepassing van artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) al dan niet in aanmerking te nemen tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volle rechtsmacht beschikt. Te dezen stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij de nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen, hetgeen de verzoekster op geen enkele wijze tracht te weerleggen. Ook de beoordeling van de bewijswaarde en authenticiteit van neergelegde stukken, in casu getuigschriften die verband houden met haar beweerd politiek activisme, behoort de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het komt dan ook niet aan de Raad van State toe om die beoordelingen opnieuw te doen. Het eerste middel is ook in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het tweede middel gaat de verzoekster voorbij aan de concrete vaststellingen van het bestreden arrest, met name dat zij haar politiek profiel geenszins aannemelijk maakt, dat zij de door haar aangehaalde feiten van vervolging wegens haar geslacht niet aannemelijk maakt, dat er geen aanwijzing is dat de clitorrectomie die verzoekster heeft ondergaan op twaalfjarige leeftijd herhaald zou worden in geval van terugkeer naar Iran, dat er bovendien geen direct verband is tussen de ondergane besnijdenis (in 1995) en haar beslissing om het land te verlaten (in 2011) en dat zij de overige vervolging wegens haar geslacht die zij aanhaalt niet aannemelijk maakt. Hieruit blijkt duidelijk dat, in tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk rekening heeft gehouden met haar profiel van “ongeschoolde, gediscrimineerde en mishandelde Koerdische vrouw”. Het tweede middel is in die mate kennelijk ongegrond.

3. Artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier juli tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams